

Nebe to ví

Bára Basiková

Nebe to ví
a lidem nebudu se zpovídat...
Raimond mě nes v náručí
a říkal - mám tě rád.

Chtělo se mi brečet a chtělo se mi smát
chtělo se mi šaty roztrhat
a vyhodit je k temné obloze
a teplý letní vítr
by do nich začal vát...

Odlétly by jak padlí andělé -
a byli jsme děti - najednou dospělé.
Odlétly by jak padlí andělé -
byli jsme děti - najednou dospělé.

A já chtěla strašně
utonout v té divné bolesti
a krví trávu požehnat...
Mé hlasy řekly: Ne, ne, ne...
To se nesmí stát!
A já se začla bát.

Mám v sobě tolik lásky
a nesmím ti ji dát.
Mám v sobě tolik lásky
mám v sobě tolik lásky
musím ji nepoznat!

Hlasy mě volaly
a volat nepřestanou...
V Lotrinsku, v Champagne, v Domrémy
noc hořce voní vínem...
Je těžké zůstat pannou...

Mám v sobě tolik lásky
a nemím ti ji dát!
Mám v sobě tolik lásky!
Mám v sobě tolik lásky
a nesmím ti ji dát!
Mám v sobě tolik lásky!
Mám v sobě tolik lásky
musím ji nepoznat...